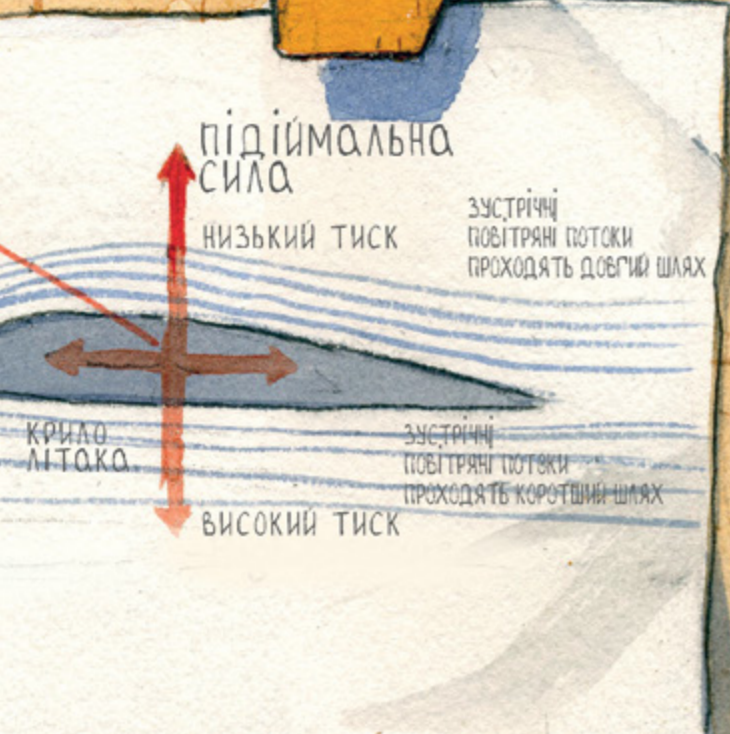
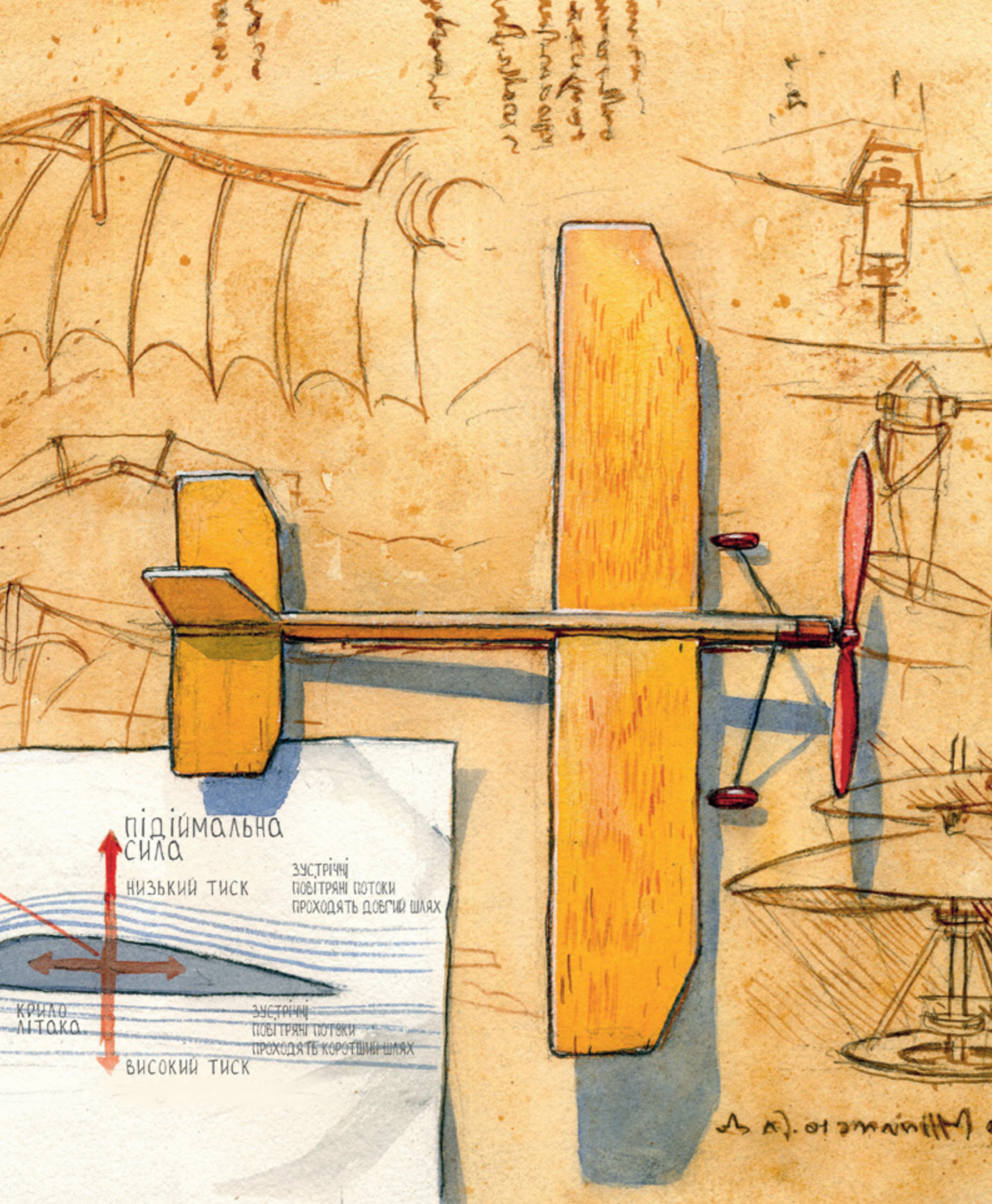
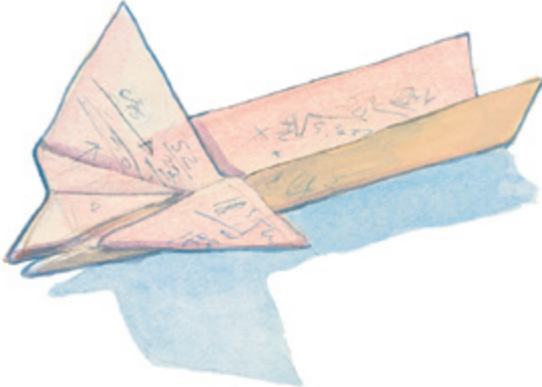

Георг Юганссон, Єнс Альбум

МУЛЛЕ МЕК

будує літак

Ось уже кілька днів поспіль вітрильник із гучною назвою «Горизонт» розтинає море хвилю за хвилею. За стернового — Мулле Мек. Він невідривно вдивляється в далечінь. Поряд із Мулле його вірна собака — боксерка Буффа. Друзі вирушили у плавання, аби побачити, що там, по той бік моря.

Може, ти вже чув про те, скільки випробувань довелося пережити нашим мандрівникам. Якщо так, то знаєш, що наполегливість та винахідливість завжди ставали друзям у пригоді. Недарма ж Мулле Мека називають майстром. У нього й справді руки на всі штуки. Він сам склав автомобіль, самотужки збудував човен.

А тепер став капітаном, не випускає з рук бінокля — Мулле тримає курс на сушу.

Аж ось на обрії забовваніли неясні обриси кручі.

— Земля! — радісно вигукує Мулле Мек, наче справжній моряк.

— Гав-гав-гав! — висловлює радість своєю собачою мовою і боксерка Буффа.

Але що це? Наче мур, здіймається над морем скелястий берег. Тільки вгорі, над верхівками бескидів, кричать чайки, вітаючи мандрівників.

Але хіба Мулле злякається скель? Він скеровує свій човен із барвистим вітрилом у невеличку бухту і вдало причалює.

— Що ж робити далі? — задумується пан Мек. — Ми опинилися на якомусь материку чи на самотньому скелястому острові? І чи є тут люди?

Зрештою він каже:

— Слухай-но, Буффо, я гадаю, якщо є гора, то й за горою щось має бути.

Буффа фиркає у відповідь. Це означає, що вона згодна. А ще, що вона охоче побігає зараз берегом. І що морська хитавиця їй неабияк обридла. Але господар не зважає на Буффу, міркує собі далі:

— Цікаво, що ж ми знайдемо там, за горою?..

